

ορίζοντας

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ»
ΜΑΡΤΙΟΣ 2012

53

**Νεανικό & Μαθητικό Περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
20100 Ισθμός Κορίνθου
Τηλ. 27410- 29663
www.apostolospavlos.gr**

Περίοδος Β΄, Χρόνος ΣΤ΄
(Περίοδος Α΄: 1994 - 8)

**ΤΕΥΧΟΣ 53 (102)
ΜΑΡΤΙΟΣ 2012**

Συντάσσεται από Μαθητές των Εκπαιδευτη-
ρίων με την γενική επιμέλεια της Διεύθυνσης,
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, Φιλολόγος

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

Σύλλογος «**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ**» Σ.Α.

Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα,

Τηλ. 210- 64 43 294

Τύποις: Paper Graph

Προσφέρεται δωρεάν στα μέλη της
Μαθητικής Κοινότητας (μαθητές και εκπ/κούς).

Στους παραλήπτες που αποστέλλεται
ο «Πυρσός» (για ταχυδρομικά κ.ά. έξοδα),
ετήσια εισφορά 15 ευρώ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο Ηρωισμός	51
Οι φιλέλληνες (τότε και τώρα)	52-55
"Εντιμότατοι φίλοι μου"	56-57
Αγιολόγιο	58
Ευαγγελικές Περικοπές	59
Εκδηλώσεις Χαράς και Δημιουργίας	60-61
Ειδήσεις	62-63
Φιλολογική Γωνιά.....	64-65
Ξενόγλωσσες Σελίδες:	
"Ellada, agari mou".....	66
Περιβαλλοντικό: Ήλιος, ανεξάντλητη πηγή ζωής... 67	
Graffiti: μιλάμε για καλή συμπεριφορά με την "τέχνη του δρόμου";	68-70
Οι Σπίθες του "Πυρσού"	71

Εξώφυλλο: Όρκος νεαρού πολεμιστή που αναλαμβάνει να συνεχίσει το έργο του τραυματισμένου πατέρα του.

Οπισθόφυλλο: Ανακοίνωση των Εκπαιδευτηρίων "Απ. Π."

ΜΝΗΜΕΙΟ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΟ ΠΕΤΑ

Στην κορυφή του Πέτα υψώνεται
το Μνημείο στην μνήμη των
Φιλελλήνων, από επτά (7)
διαφορετικές εθνότητες, που έπεσαν
στην μάχη του Πέτα
στις 4 Ιουλίου 1822.

Ο ΗΡΩΙΣΜΟΣ

του Κ. Ε. Τσιρόπουλου

... Ο άνθρωπος είναι τό μόνο από τά δημιουργήματα του Θεού πού δέν ἔχει ποτέ - όταν ζῆ σάν ἀληθινός άνθρωπος - συμφιλιωθῆ μέ τήν μοῖρα του, μέ τήν κατάστασή του. Εἶναι ἀδιάκοπα ἀνήσυχος, ἀδιάκοπα ἐν κινήσει, ἐτοιμος νά διαστείλει τήν αἰώνια ὑπόστασή του ἀπό τ' ἄλλα θνητά δημιουργήματα, νά ἐκδηλώσει τήν πνευματική του ὄντοτητα μπροστά σ' αὐτά πού εἶναι ἔνστικτο καί τυφλή δύναμη μονάχα. Ἐπιζητεῖ ν' ἀνέβει, νά πλησιάσει ὅσο τό δυνατό περισσότερο τά πρότυπά του, τούς ὑψηλούς στόχους του.

Αὐτή καί μόνη ἡ ὑπαρξιακή ἀνησυχία εἶναι καταβολή γιά τόν ἥρωισμό, ἡ ρίζα του. Πῶς συμβαίνει τώρα οἱ περισσότεροί ἄνθρωποι κάθε ἐποχῆς νά μὴ ὑπερβαίνουν τά κατώτερα μέτρα του εἴδους των, δηλαδή νά μὴ ἐπιδιώκουν τίποτε περισσότερο ἀπό τήν πλήρωση τῶν βασικῶν τους ἀναγκῶν, νά ἀρκοῦνται σέ ἡμίμετρα πού κάμουν τή ζωὴ νά λιμνάζει, πού κατανατοῦν τήν ψυχὴ τους ἕνα ἕλος καί τῆς ἀρνοῦνται τ' ἀγωνίσματα ἐκεῖνα πού ὠραῖζον ἠθικά κι ἀξιοποιοῦν πνευματικά τή ζωή; Συμβαίνει, γιατί ἐλάχιστοι σέ κάθε ἐποχῆ ἔζησαν σάν ἄνθρωποι συνειδητοί. Ἡ πλειονότητα

ξόδεψε τίς μέρες της ζώντας σέ μιά κατάσταση πνευματικά κωματώδη, σέ μιά ὀλέθρια «μέθη του ὕπνου», ὅπου τό πραγματικό μέ τή φαντασίωση, τό ἀξιο μέ τό ἀνάξιο συγχέονται. Ἡ ἱστορία εἶναι ἔργο αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων σέ ἀριθμὸ ἀνθρώπων...

Ο ἥρωισμός δέν ἔχει χαρακτῆρα μόνον ἀμυντικό. Εἶναι κι ἐπιθετικός: ἐπιτίθεσαι γιά νά ὑπερασπίσεις τό δίκαιο, γιά ν' ἀποσπάσεις τήν ἐλευθερία ἀπό τά χέρια τῆς τυραννίας, γιά τή δικαιοσύνη, γιά νά ἀποκαταστήσεις τήν ἰδανική εἰκόνα του κόσμου πού φέγγει ἀπό ἠθικὴν ἰσορροπία. Πολεμᾶς γιά νά πραγματώσεις τούς σκοπούς τῆς ζωῆς σου, τήν ἀποστολή σου πού χωρὶς αὐτή ἡ παρουσία σου στόν κόσμον παύει νάχει νόημα, ἀξία, ἐνδιαφέρον. Καί ἡ παρουσία του ὑψηλόφρονος ἀνθρώπου πάνω στή γῆ ἔχει πάντα ἕνα κρίσιμο, τραγικό, κάποτε ἐπικίνδυνον ἐνδιαφέρον. Εἶναι αὐτό τοῦτο τό Ἐνδιαφέρον. Ο ἥρωικός ἄνθρωπος εἶναι τό ἀλάτι πού σφίγγει τούς ἀρμούς τῆς ζωῆς, πού βάζει σέ κίνηση τόν κόσμον, εἶναι ὁ δημιουργός...

Τά ὄρια του ἥρωισμοῦ καθορίζει ἡ ἱστορία μέ τίς ἀκραῖες προσωπικότητές της: τούς ἀγίους καί τούς →

Κάθε μήνα

«Ὅπου κι ἂν πάω
ἢ Ελλάδα μέ πληγώνει.» (Γ. Σεφέρης)

Τα αισθήματα των Φιλελλήνων

Ο Γ. Τερτσέτης αναφέρει: Φιλέλληνες είναι εκείνοι που δεν γεννήθηκαν σε χώματα ελληνικά, αλλά είναι τέκνα ξένης φυλής. Είναι εκείνοι, που πολεμούσαν και έγραφαν για την ευδωχή του αγώνα μας. Άρθρα γραμμένα από τον Σατωβριάν, τον λόρδο Έρσκιν, τον Τζων Ρώσελ μάς ωφέλησαν τόσο, όσο και τα «αίματα των πολεμιστών εις τα δακρύχαρα πεδία της μάχης». Δίνοντας πληρέστερα τον ορισμό του Φιλέλληνα επαναλαμβάνει: «Φιλέλλην είναι το πνεύμα το Ελληνικό, το

οποίον επιστρέφει εις την πατρίδα του, αφού έζησε στα ξένα. Καράβι με ξένη σημαία, αλλά το μέσα τού φορτίου είναι ελληνικό». «Αν λείπει από τα έθνη ο λαός της Ελλάδος είναι σαν να λείπει η άνοιξη από το έτος».

Το αίτημα των καιρών μας είναι: Να γίνουμε περισσότερο Έλληνες, ώστε το «πνεύμα το ελληνικό» να ζει μέσα μας.

Ποιος θα γράψει ένα αντάξιο τραγούδι για τους Φιλέλληνες; Αντάξιο του μεγάλου έπους, που συνέθεσαν εκείνοι για το λαό και τη χώρα μας;

Ω Φιλέλληνες, άγνωστη εμπροσθοφυλακή του 17ου, 18ου αιώνα!... Ω διαβατάρικα γλυκόλαλα πουλιά, γοητευμένα από τους ήρωες και την ηρωική χώρα! Εσείς ανοίξτε το δρόμο, σαν άρχισε το

→ Ο ΗΡΩΙΣΜΟΣ

μάρτυρες τής Έκκλησίας, πού πραγματώσαν στόν υπέρτατο βαθμό τήν σύνθεση ήρωισμού ψυχής και κορμιού έχοντας για στόχο τους τόν πίο ύψηλό, τή θέωση. Τούς κοινωνικούς της εργάτες, τούς άπελευθερωτές, τούς μάρτυρες τής αλήθειας, τούς ύποστηρικτές τής δικαιοσύνης, τούς ανθρωπιστές. Δέν ξέρουμε αν ό ήρωισμός μπορεί νά πάει πίο πέρα από αυτούς. Πιστεύουμε πώς ή θανμαστή έσχατιά του ήρωισμού είναι ή αγιότητα. Κι όχι μιά αγιότητα νεφελώδης, διαφιλονεικούμενη, πού φυτρώνει σέ έδάφη φιλοσοφικά, αλλά ή αγιότητα πού πηγάζει

άπό τή θρησκεία, άπό τή χριστιανική πίστη, άπό τό βίωμα τής Έκκλησίας...

Όλα μαρτυρούν πώς έχουμε φθάσει σήμερα σ' ένα ήθικό, σ' ένα πνευματικό άδιέξοδο. Προβάλλει, λοιπόν, τό αίτημα ενός νέου ήρωισμού πού σημαίνει: άξιοπρέπεια κι έντιμότητα του ανθρώπου, επανέυρεση τής χαμένης μεταφυσικής πίστης, τής πίστης στό Θεό, πού θά εξαφανίσει τό φόβο, θά αναπλάσει τή ζωή μέ στοιχειά ούράνια και θά σταλάξει μέσα στίς παραγμένες ψυχές τήν αισιοδοξία τής αιωνιότητας.

(π. «ΕΥΘΥΝΗ»)

τ ώ ρ α)

τουφεκίδι, σαν κυμάτισε το λάβαρο της λευτεριάς στην άγια Λάυρα. Ναι! Εσείς τον ανοίξατε το δρόμο νάρθουν με το σπαθί ζωσμένοι οι πολεμιστές φιλέλληνες: Βύρων, Φαβιέρος, Νόρμαν, Σατταρόζα, Μαϊζών, Μάγερ, Άστιγξ, Κόδριγκτων...

Ο Πολωνός Μερζιέβσκη έλεγε χαρακτηριστικά: «Αγωνίστηκα για τα ύψιστα δίκαια πάντα. Ο μόνος πόθος μου είναι να πολεμήσω πιστός στις ιδέες μου. Θέλω να βρω τίμιο τάφο στρατιώτου στην κλασική γη των Ελλήνων ή να δω την αγιασμένη αυτή γη να αναβλαστάνει ελεύθερη και να ζήσω εδώ σαν δικός της πολίτης». «Δεν ήρθαμε στην Ελλάδα γι' αυτό», του απαντάει άλλος. «Ξέρεις τι είπε ο Νόρμαν, όταν στην Κόρινθο έγινε αρχηγός σ' όλο το φιλελληνικό σώμα και τον ονόμασε ο Υψηλάντης υπασπιστή του; 'Αν ήθελα αξίωμα το είχα στην πατρίδα μου, πρίγκιπα. Ήμουν στρατηγός. Μ' έφτανε. Εδώ κατέβηκα να πολεμήσω σαν απλός στρατιώτης'».

Οι Έλληνες ακούγανε τις συζητήσεις στα Ιταλικά, Γερμανικά, Γαλλικά, Πολωνικά. Λιγοστοί ξέρανε μια ξένη γλώσσα, αλλά όλοι εννοούσανε. Διερμηνέα είχαν τα μάτια, τον παλμό της φωνής, μα προπάντων την πράξη των φιλελλήνων. Άφησαν πατρίδα, σπίτι, δικούς τους, καριέρα -από συνταγματάρχες είχαν γίνει πολλοί λοχαγοί και από λοχαγοί στρατιώτες-, για να έρθουν στην Ελλάδα να πολεμήσουνε.

Ηθυσία για τη λευτεριά είναι στον Έλληνα χρέος, κληρονομιά. Το να θυσιάζονται όμως ξένοι για να λευτερωθεί η Ελλάδα τι είναι; Αναρωτιούνται και σταυρώνουν τα χέρια και υποκλίνονται μπρος στους φιλέλληνες οι Έλληνες.

Έκλαψε ο Μαυροκορδάτος, σαν είδε τα ράκη των φιλελλήνων, σαν άκουσε για τη μεγάλη καταστροφή στο Πέτα. Σε λίγο έφθασε ο Νόρμαν. Τραυματισμένος βαριά, αλλά στην καρδιά στρατιώτης. «Πρίγκιψ, τα χάσαμε όλα εκτός της τιμής», δίνει αναφορά.

Πόσες φορές είδε η ιστορία της γης σε πεδίο πολέμου αλλοεθνείς κι αλλόγλωσσους με ένα πόθο, για μια Πατρίδα; Σμίγει η ιδέα της λευτεριάς και η Ελλάδα τις μεγάλες καρδιές!

Ο φλογερός Φιλέλληνας
λόρδος Βύρωνας

Αs σεισθεί λοιπόν, από τη χαρά σας, Μεσολογγίτες ήρωες, ο ουρανός και η γη! Και πράγματι σείστηκε! Πέντε χιλιάδες ένοπλοι τον υποδέχονται στην ακτή με χιλιάδες κόσμο. Τον υποδέχονται σαν νικητή τροπαιούχο. Ο Βύρων συγκινείται. Περνά από μεγαλοπρεπείς ασίδες. Πατά σε δαφνοκλωνάρια. Δάσος τον συνοδεύει από κάννες όπλων, που θριαμβευτικά σείονται προς τα άνω.

Χαίρε, ω χαίρε Λευτεριά!

Βλέπουν με λαχτάρα τον αμερόληπτο κριτή, τον οδηγητικό του. Τον εγκάρδιο φίλο. Βλέπουν τον «σταυραδελφό» που θυσιάζει τα πάντα γι' αυτούς και τη λευτεριά τους. Και δεν πέφτουν έξω.

Ο λάτρης της Ελλάδος είχε απαρνηθεί τον παλιό του εαυτό. Στο Μεσολόγγι έγραψε το ηρωικό ποίημα με τους στίχους:

*Πάθη όπου ξανανιώνουν,
καταπάτα τα ψυχή.
Της τιμής εδώ 'ναι ο τόπος,
άξιος δείξου μαχητής.*

Τέτοιοι τον έβλεπαν, «άξιον μαχητή», και τα πλήθη των φιλελλήνων που, σαγηνευμένα από την φήμη του, τρέχανε στην επαναστατημένη χώρα: Γάλλοι, Γερμανοί, Ισπανοί, Ρώσοι, Σκώτοι, Ιρλανδοί, Αμερικανοί, Ελβετοί, Βέλγοι, Σουηδοί, Δανοί, Ούγγροι, Ιταλοί...

Ο φλογερός φιλέλληνας είχε γίνει η ψυχή της Ελληνικής Επανάστασης.

Τα «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», η εφημερίδα που ο ελβετός γιατρός και φιλέλληνας Ιάκωβος Μάγερ εκδίδει στο Μεσολόγγι, μας μεταδίδουν το θλιβερότατο άγγελμα: «Μεσολόγγιον τη 9 Απριλίου 1824. Απαρηγόρητα θρηνεί μεταξύ των χαρμωσύνων τού Πάσχα ημερών η Ελλάς, διότι αιφνιδίως στερείται από τας αγκάλας της τον πολύτιμον αυτής ευεργέτην, τον λαμπρόν λόρδον Νόελ Βύρωνα... Πικρώς θλίβεται και κατάκαρδα λυπείται ο λαός της Ελλάδος στερούμενος τοιούτον Πατέρα και ευεργέτην...».

Και η πασχαλιάτικη καμπάνα, αλλάζο-

ντας αυτοστιγμεί τον ήχο της σε πένθιμο θρηνηλόγημα, συνεχίζει:

«... Έλληνες, ο στεφανωμένος με αθανασία ποιητής εζήλευσε την δόξα σας και ήλθε προσωπικώς να ξεπλύνει μαζί σας με το αίμα του τα μολυσμένα από την τυραννία χώματά μας... Έλληνες, πολύ δεκτά είναι εις την σκιάν του τα δάκρυά μας, επειδή είναι δάκρυα των κληρονόμων της αγάπης του. Αλλά πολύ δεκτότερα δι' αυτόν τα έργα μας διά την Πατρίδα...».

(Σημ: Από τις 23 Αυγούστου 1823 μέχρι τις 7 Απριλίου 1824 έζησε ο λόρδος Βύρων στην Ελλάδα. Πρβλ. και π. «Προς την Νίκη», τόμ. 1965, 1974, 1986.)

«Είμαστε όλοι Έλληνες»

Διαδηλώσεις υπέρ της Ελλάδας πραγματοποιήθηκαν στις 18 Φεβρουαρίου 2012 καθώς και σε άλλες ημέρες. «Είμαστε όλοι Έλληνες», φώναζαν χιλιάδες πολίτες, διαμαρτυρόμενοι για την οικονομική κρίση που πλήττει την Ελλάδα και την στάση που τηρεί απέναντί της η Διεθνής Κοινότητα. Τα κοινωνικά δίκτυα του Ιντερνέτ, που οργάνωσαν τις συγκεκριμένες πορείες, κατακλύστηκαν από μηνύματα συμπαράστασης στους Έλληνες.

Στο Παρίσι έγινε μία από τις μεγαλύτερες πορείες υπέρ της Ελλάδας. Υπολογίζεται ότι περίπου 2.000 άνθρωποι συγκεντρώθηκαν στην πλατεία του Τροκαντερό και κινήθηκαν προς την Ελληνική Πρεσβεία.

Η ατμόσφαιρα ήταν μαχητική και ενθουσιώδης. Όταν αντήχησε η ελληνική μουσική, αυθόρμητα το πλήθος πιάστηκε στο χορό. Αρκετοί διαδηλωτές χόρευαν συρτάκι και μπροστά στον Πύργο του

Άιφελ. Συμμετείχαν πάνω από 20 οργανώσεις κάτω από το συντονισμό της Union Syndicales de Solidarite (Ένωση Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Αλληλεγγύης). Ακούστηκαν συνθήματα όπως: «Προσοχή, αύριο θα γίνει και εδώ Αθήνα», «Αλληλεγγύη για την Ελλάδα και ενάντια στις Τράπεζες». Στη συνέχεια ακολούθησε πορεία με προορισμό την Ελληνική Πρεσβεία, το κτίριο του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας. Η λεωφόρος Ιενά μαζί με τη λεωφόρο Κλεμπέρ είχαν αποκλειστεί από την κυκλοφορία. Η παρουσία της γαλλικής αστυνομίας ήταν ιδιαίτερα αισθητή, αλλά η πορεία εξελίχθηκε χωρίς επεισόδια.

Διαδηλώσεις υπέρ της Ελλάδας έγιναν ακόμη:

Στη Γερμανία (Βερολίνο), όπου πολλοί Έλληνες και Γερμανοί συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Βίτενμπεργκ, έξω από το ελληνικό Προξενείο, προκειμένου να δια-

κηρύξουν τη συμπαράστασή τους στον ελληνικό λαό. Ανάλογες εκδηλώσεις έγιναν στη Λειψία και την Κολονία.

Στην Αγγλία (Λονδίνο), όπου πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση έξω από την Ελληνική Πρεσβεία.

Στην Ολλανδία (Άμστερνταμ), στη Βαρκελώνη, στις Βρυξέλλες, στο Δουβλίνο, στη Λισαβώνα, στην Ισπανία, στην Ιτα-

λία, στις Σκανδιναβικές χώρες κ.α.

Ο ξένος τύπος:
«Ελλάδα αγάπη μου»

Ο καθηγητής Etienne Roland εκφράζει σε φιλελληνικό άρθρο του στη Γαλλική εφημερίδα "Le Monde" τη δυσανεμεία του για τις επιθέσεις που δέχεται η Ελλάδα, την οποία χαρακτηρίζει κοιτίδα του πολιτισμού. Παραθέτουμε μικρό απόσπασμα:

«Αισθάνομαι βαθιά ταπεινω-

μένος, όταν μία εφημερίδα τολμά να ισχυρίζεται, ότι η Ελλάδα είναι μία χώρα ίσως λιγότερο 'ευρωπαϊκή' απ' ότι φαίνεται...». Και καταλήγει: «Τα θεμέλια της Ευρώπης δεν υπάρχουν χωρίς τον Ελληνισμό... Η Ευρώπη δεν υφίσταται για να θεμελιώσει τράπεζες και τραπεζίτες, υφίσταται για να θεμελιώσει μία

Η ορκομωσία του Λ. Βύρωνα στο Μεσολόγγι

κουλτούρα και μία κουλτούρα ελληνική είναι ένα από τα στοιχεία που μας ενώνουν. Δυστυχώς υπάρχουν πια πολύ λίγα!

Ζήτω η Ελλάδα!

As μην αφήσουμε τους τενοκράτες να γονατίσουν τους φίλους και αδερφούς μας, πόσο μάλλον να τους ταπεινώσουν και να ταπεινώσουν κι εμάς.

«ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ»

του Μάνου Πενθερουδάκη

Πριν λίγες ημέρες αποφασίσαμε με τον φίλο μου τον Νίκο να τα πούμε λίγο. Το θέμα μας, τι άλλο παρά η περιρρέουσα κατάσταση και η τύχη όποιου τιμής ασχολείται με τα κοινά στην πατρίδα μας. Συναντηθήκαμε και, μπαίνοντας στο μικρό ταβερνάκι, βρεθήκαμε εμπρός σε μια μεγάλη έκπληξη. Σε τέσσερα τραπέζια κάθονταν ιστορικές φυσιογνωμίες και συζητούσαν μεταξύ τους. Στο πρώτο ο Περικλής με το Φειδία, δίπλα ο Ιουστινιανός με τον Καππαδόκι, παραδίπλα ο Καποδίστριας με τον Κολοκοτρώνη και στην άκρη ο Χαρίλαος Τρικούπης με τον Ανδρέα Συγγρό.

-Καλώς τους, είπε ο Τρικούπης, ενώ κανείς τους δεν μας εμψύριζε.

-Βρεθήκαμε όλοι εδώ, για να συζητήσουμε όλα όσα γίνονται εδώ και χρόνια και αιώνες, θα έλεγα, στο τρελοκομείο. Καθίστε, είπε ο Περικλής.

-Εντιμότατοι φίλοι μου, συνέχισε ο Καποδίστριας, όταν αναλάβαμε τη διακυβέρνηση του νεοσύστατου Ελληνικού κράτους, στο οποίο κυριαρχούσε η ανομία και η αναρχία, θέσαμε τη βάση για την ανάπτυξή του σε πολλούς τομείς. Παρόλ' αυτά, προσωπικά επικρίθηκα σκληρά και ένιωσα την αναγνώριση και την αγάπη του κόσμου όταν ανέβηκα εδώ. Θυμάσαι, Ιουστινιανέ;

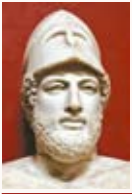
-Και βέβαια θυμάμαι, Ιωάννη. Εμείς κάναμε τη μεγαλύτερη κωδικοποίηση νόμων, μειώσαμε την έκταση και το μέγεθος των ισχυουσών διατάξεων, ενισχύσαμε τα οικονομικά του κράτους και προβήκαμε στην ανέγερση σπουδαίων Δημοσίων οικοδομημάτων, με αποκορύφωμα την Αγια-Σοφιά. Παρ' όλα αυτά εστράφησαν οκ ολίγοι εναντίον μας. Τι λες εσύ, κύριε Καππαδόκι;

-Δεν συμφωνώ, Ιουστινιανέ. Απολαμβάνουμε την ικανοποίηση μέσα από τη θέση που μας έδωσε η ιστορία. Ακόμα και σήμερα όλοι καμαρώνουν τα έργα σου, το περίφημο υδραγωγείο του Ιουστινιανού και βέβαια τη μοναδική Αγια-Σοφιά. Είδες ότι η Unesco το έχει υπό την προστασία της για την διατήρησή του, ως ένα από τα μεγαλύτερα δημιουργήματα του κόσμου;

-Αυτό που με στεναχωρεί εμένα είναι ότι οι σύγχρονοι Έλληνες δεν κατάφεραν να εκμεταλλευτούν την ιστορία τους, παρά λειτούργησαν πολλοί προς ίδιον συμφέρον, φουσκώνοντας τις τσέπες τους. Και ιδού τα αποτελέσματα. Τι πιστεύεις εσύ, Θεόδωρε;

-Ακούστε, παλικάρια. Διψήχτικα, αμφισβητήθηκα, φυλακίστικα, γιατί υπήρξα πολεμιστής, ανιδιοτελής υπηρέτης της πατρίδας. Όμως το ότι συμμετείχα, προσπάθησα και δεν τα παράτησα, άξιζε και με το παραπάνω. Αυτό που με λυπεί είναι το πόσο μικροί είναι οι συνεχιστές. Όλα για τον κομματισμό, τη θέση, τον πλουτισμό. Και για την Ελλάδα, ορέ μάγκες. Αυτό ερωτώ εγώ. Και εσείς εδώ, αυτά να πάτε να τα πείτε στους δικούς σας, καταλάβατε; Εσύ τι νομίζεις, Τρικούπη;

-Να σας πω. Οραματίστικα τη μετάβαση της Ελλάδος στον 20ό αιώνα με άξονα την πρόοδο και τον εκσυγχρονισμό. Ανέπτυξα το σιδηροδρομικό δίκτυο σ' όλη τη χώρα, έβαλα στόχο και πέτυχα τη διάνοιξη της Διούρυγος Κορίνθου και άλλα πολλά, αλλά βλέπεις είχα αυτόν τον πολιτικάντη τον Τσελεπίτσαρη, όνομα και πράγμα, που μου δημιουργούσε πάντα προβλήματα με πορείες, διαδηλώσεις και φασαρίες. Σαν να τα ξαναζώ σήμερα, καθώς βλέπω τον όχλο να σύρεται κάθε τρεις και λίγο στην πατρίδα. Μετά

Περικλής

Φειδίας

Ιουστινιανός

Ιωάννης
ΚαππαδόκηςΙωάννης
ΚαποδιστριαςΘεόδωρος
ΚολοκοτρώνηςΧαρίλαος
ΤρικούπηςΑνδρέας
Συγγρός

είχα και το σκάνδαλο του χρηματιστηρίου, κύριε Συγγρέ, και καταλήξαμε στο «δυστυχώς επτωχεύσαμε». Εσύ τι λες, Αντρέα:

-Άκου, Χαρίλαε. Μπορεί να έκανα λάθη, αλλά υπήρξε μια ειλικρινής μεγάλη προσπάθεια. Βλέπεις ότι εσύ θεωρείσαι ως ο πρωθυπουργός που έβαλε τα θεμέλια για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό της πατρίδας κι εγώ με το ενεργητικό μου έργο δημιούργησα προϋποθέσεις για τις επερχόμενες γενεές. Και να πω κάτι ακόμα. Ζήσαμε τα «Λαυρεωτικά», βούλιαξε η προσπάθεια την κρίσιμη στιγμή, όμως άφησα τα πάντα στην πατρίδα και αυτή η προσφορά δεν αμφισβητείται σήμερα. Αυτό που μένει είναι η αληθινή αγάπη για τη χώρα μας. Με ανησυχεί όμως ο τρόπος που οι Έλληνες σήμερα διαχειρίζονται την κληρονομιά τους και το μόνο που τους ενδιαφέρει τους περισσότερους, είναι να γίνουν οι ίδιοι κληρονόμοι προς όφελος της μακριάς τσέπης τους. Για πες μας κι εσύ, Φειδία.

-Παραμένω πιστός φίλος και θαυμαστής του Περικλή. Για τον τρόπο που διοίκησε την Αρχαία Αθήνα, για την σκέψη του, την αποφασιστικότητά του, τη δημοκρατική του πεποίθηση, το ανοιχτό μυαλό του, που δίπλα του τόσα και τόσα σπουδαία μυαλά λειτούργησαν αφήνοντας τεράστιο έργο. Χρωστώ το όνομά μου στην ιστορία σε αυτόν. Σχεδιάσαμε και κατασκευάσαμε τον Ναό του Παρθενώνος, αιώνιο σύμβολο της Ελλάδος και της δημοκρατίας. Φυλακίστικα, ταλαιπωρήθηκα, αδικήθηκα, όμως απολαμβάνω αυτή τη μοναδική εικόνα εις τους αιώνες. Ένα θαύμα ανθρώπινο, ένα μοναδικό κατόρθωμα. Θλίβομαι να βλέπω κάποιους Νεοέλληνες κρεμασμένους από τα βράχια του, με κάτι πανό γραμμένα με φειτοσυνθήματα, να διαδηλώνουν με τέτοια

περίσσια αναίδεια. Μα τι κάνετε εκεί κάτω, τρελαθήκατε; Μας κοιτάξε απορημένος. Τουλάχιστον αν διαβάζατε την ιστορία του τόπου μας, θα είχατε προλάβει πολλά κακά, γιατί όποιος δεν σέβεται την ιστορία του...

-Δεν ξέρω τι να πω. Ίσως εσύ, Περικλή, ξέρεις περισσότερα.

-«Χρυσούς αιών του Περικλέους». Αυτή η ιστορική παραδοχή ηχεί στα αυτιά μου κάθε φορά που γυρίζω με την σκέψη μου στην εποχή εκείνη. Πίστεψα σε μια απόλυτη Δημοκρατία. Διαπίστωσα όμως ότι ο Έλληνας δεν κουμαντάρεται εύκολα, αλλά ούτε του αρέσει το χάος, η ασυδοσία, η αναρχία. Τάντα είχαμε καλά μυαλά και αυτό δημιουργούσε πολυφωνία και αγώνες. Αλλά όταν η διοίκηση ήταν σφιβαρή, ο κόσμος ακολουθούσε. Δεν θυμάσαι, Φειδία, που κατηγορήθηκα ότι σφετερισθήκαμε χρήματα από αυτά που μαζεύτηκαν για τον Ναό του Παρθενώνος;

Όμως το αντιπαρέρχομαι, όπως και τότε, γιατί το νόημα ήταν ότι μεγαλώσαμε την πατρίδα, αναπτύχθηκαν οι τέχνες, τα γράμματα, αφήσαμε κληρονομιά μεγάλη με έργα για τις επόμενες γενεές. Οι πολιτικοί δεν πρέπει να φοβούνται το δίκαιο αγώνα. Έτσι δεν είναι, Νίκο;

-Εγώ τι να πω; Λίγο χαμένα τα 'χω. Κι αν διμηθούμε τη συνάντησή μας, δεν θα μας πιστέψει κανείς.

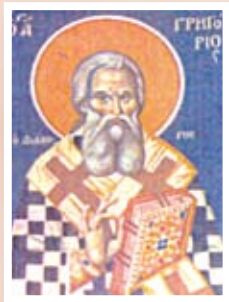
-Εντιμότατοι φίλοι μου, να τους πείτε να διαβάσουν την ιστορία τους και να προσπαθήσουν όλοι, ο καθένας από το πόστο του, να γίνουν άξιοι άνθρωποι για τους εαυτούς τους και την πατρίδα.

Τάμε σιγά-σιγά τώρα, γιατί αργήσαμε και κουραστήκαμε μια ζωή τα ίδια και τα ίδια...

(Από την εφ. "Εστία", 25.02.2012)

Από το Αγιολόγιο του μήνα

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ
(12 ΜΑΡΤΙΟΥ)

Ο άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος αναδείχθηκε Πατριάρχης και Πάπας της Ρώμης τον 6ο μ.Χ. αιώνα. Είχε σπουδάσει νομικά και φιλοσοφία. Έφτασε και στο αξίωμα του πραιτόρα και τελικά με τον άγιο και ενάρετο βίο του κατόρθωσε να επιστρέψει πολλούς αιρετικούς ειδωλολάτρες και εβραίους στην Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη. Εποίμανε την Εκκλησία 14 χρόνια και κοιμήθη το 604 μ.Χ.

Θαυμάστηκε για την αγωνιστικότητα του κατά των αιρετικών Μανιχαίων, Δονατιστών, αλλά και των ειδωλολατρών. Επιδόθηκε με ζήλο στην αναμόρφωση του κλήρου, καθώς και στην οργάνωση μεγάλης ιεραποστολής στην Αγγλία για την εκχριστιάνιση των Αγγλοσαξόνων. Συνέγραψε πολλά έργα. Περιεγράφηκαν στο συγγραφικό του έργο και 850 επιστολές του. Η ζωή του υπήρξε αγία και αγωνιστική. Η ιεραποστολική του δράση αποτελεί λαμπρή σελίδα μέσα στην εκκλησιαστική ιστορία.

Πολλοί υποστηρίζουν ότι και η θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων είναι έργο του αγίου Γρηγορίου. Η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του στις 12 Μαρτίου.

Απολυτίκιον

Στόμα γρήγορον καταπλουτήσας, νομεύς ἄριστος τοῦ θείου λόγου ἀνεδείχθης, Τεράρχα Γρηγόριε· τῶν ἀρετῶν γὰρ ἐκφάντων γενόμενος, δικαιοσύνης ἐκφαίνεις τὴν ἔλλαμψιν· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΚΑΙ ΔΑΡΕΙΑ
(19 ΜΑΡΤΙΟΥ)

Ο άγιος μάρτυρας Χρυσάνθος ήταν γιος ενός ειδωλολάτρη άρχοντα της Αλεξάνδρειας. Προσελκύστηκε, όμως, στη χριστιανική θρησκεία και κατηχήθηκε από έναν χριστιανό επίσκοπο. Ο πατέρας τού Χρυσάνθου εξοργίστηκε για το ότι ο γιος του ασπάστηκε τον Χριστιανισμό και προσπάθησε με μύριους τρόπους να τον μεταπείσει. Άκαρπες όμως απέβησαν όλες οι προσπάθειές του. Τελευταία σκέφτηκε ότι θα μπορούσε να τον δελεάσει με τα θέλητρα μιας πολύ όμορφης κοπέλας, της Δαρείας, η οποία ήταν ειδωλολάτρισσα.

Ο Χρυσάνθος δέχτηκε για σύζυγό του τη Δαρεία, αλλά, αντί να ξαναγίνει αυτός ειδωλολάτρης, έγινε εκείνη Χριστιανή. Διότι ο Χρυσάνθος την έπεισε πως ο ακέραιος χαρακτήρας του είχε διαπλαστεί από την επίδραση της πίστεώς του.

Το νέο ανδρόγυνο επιδόθηκε με ζήλο στην χριστιανική ιεραποστολή. Όμως, νωρίς καταγγέλθηκε στον έπαρχο για την ομολογία του. Η γενναιότητα που έδειξαν οι νεαροί σύζυγοι μπροστά στο μαρτύριο έκανε μεγάλη εντύπωση στον Τριβούννο Κλαύδιο, ο οποίος πίστεψε στον Χριστό μαζί με ολόκληρη την οικογένειά του.

Οι άγιοι σύζυγοι μάρτυρες Χρυσάνθος και Δαρεία μετά από φρικτά βασανιστήρια εβλήθησαν και καταχώστηκαν σε λάκκο βορβόρου. Έλαβαν όμως το στεφάνι του μαρτυρίου, κερδίζοντας μαζί τους στην αιωνιότητα και τον πρώην βασανιστή τους Κλαύδιο.

Απολυτίκιον

Θείας πίστεως τῇ ἐπιγνώσει πᾶσαν ἔλιπες πατρῶαν πλάνην καὶ Χριστῷ κατηκολούθησας, Χρυσανθε, ὦ καὶ προσάγεις Δαρείαν τὴν πάνσεμνον καὶ σὺν αὐτῇ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Μεθ' ἧς πρέσβευε δοθῆναι τοῖς σέ γεραίρουσι πταισμάτων ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Οι Ευαγγελικές Περικοπές

Κυριακή 25.3.12 (Δ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ)

Ευαγγελική περικοπή: Λουκ. α', 26-38

«Χαίρε, Κεχαριτωμένη...» (στ. 28)

«Χαίρε, Κεχαριτωμένη. ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί». Είναι ο αρχαγγελικός χαιρετισμός. Είναι το ουράνιο εγκώμιο προς την εκλεκτή κόρη της Ναζαρέτ, την τιμημένη από τον Θεό. Πολλά εγκώμια και έπαινοι για πολλούς ανθρώπους έχουν ακουστεί και ακούγονται στις κοινωνίες των ανθρώπων. Καμιά, όμως, σύγκριση αυτών δεν υπάρχει με το εγκώμιο που ακούστηκε όταν «ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρία». Πού άραγε έγκείται η υπεροχή αυτού του εγκωμιασμού της Υπεραγίας Θεοτόκου;

Κατά κύριο λόγο έγκείται στην προέλευσή του. Δεν προέρχεται ο χαιρετισμός από τη γη. Δεν προέρχεται εκ των ανθρώπων. Αλλά, «ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό χαίρε». Ο ουράνιος αγγελιαφόρος έχει από τον Θεό την εντολή να πει προς την Παναγία το «Χαίρε, Κεχαριτωμένη». Φέρει, δηλαδή, ο αρχαγγελικός λόγος το κύρος του Πανσόφου Θεού και ως εκ τούτου αποτελεί και την πιο μεγάλη και την πιο έγκυρη αναγνώριση της υπέροχης μορφής τής Παναγίας Παρθένου.

Αυτό που εν προκειμένω μας διδάσκει το παράδειγμα της Παναγίας είναι ότι πρέπει να μας ενδιαφέρει,

κατά κύριο λόγο, το τι θα πει για μας ο Θεός, και όχι ο κόσμος.

Και ένα άλλο αξιοπαρατήρητο είναι το ότι ο Θεός έκανε, για την κόρη της Ναζαρέτ, μια εξαιρετική διάκριση. Διά μέσου των αιώνων γεννήθηκαν τόσες απόγονοι της Εύας. Αλλά και μεταξύ των συγχρόνων της αγίας Παρθένου υπήρχαν πολλές γυναίκες με σπουδαία χαρίσματα. Υπήρχαν γυναίκες σοφές, κατά κόσμο επιφανείς, με έξοχα πνευματικά τάλαντα. Καμιά όμως από όλες αυτές δεν είχε την σε τέλειο βαθμό αρετή και την ασύγκριτη αγιότητα της Παρθένου Μαρίας. Και για τον λόγο αυτό επεφύλαξε ο Ύψιστος τη μοναδική τιμή να κληθεί μητέρα του Θεού. Να γεννήσει ως άνθρωπο τον υιόν του Θεού, τον λυτρωτή του ανθρώπινου γένους.

Ας διερωτηθούμε: Φροντίζουμε για την αρετή που έχει τόση αξία και σημασία ενώπιον του Θεού; Ας μη λησμονούμε ότι αυτό το ηθικό κεφάλαιο «ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές» (Πέτρ. γ', 4).

Η Παναγία μας είναι η Δέσποινα του κόσμου, η Κεχαριτωμένη. Όλοι οι πιστοί, διά μέσου των αιώνων, την υμνολογούμε: «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε τὴν μόνην Θεοτόκον».

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΪΣ

Με ευχαρίστηση η Περιβαλλοντική Ομάδα δέχτηκε την επίσκεψη του γεωπόνου κ. Γ. Γιαννάκη, ο οποίος μας κατατόπισε στο πώς πρέπει να γίνεται το κλάδεμα των τριανταφυλλιών. Η παρουσίαση ήταν πολύ αναλυτική. Ακολουθήσαμε κατά γράμμα τις υποδείξεις και τώρα

περιμένουμε να δούμε τα αποτελέσματα της εργασίας μας. Ευχαριστούμε τον κ. Γιαννάκη για τη διάθεση και τον κόπο του να μας μεταδώσει λίγες από τις γνώσεις του.

(Προκόπης Φράγκος, Α΄ Γυμν.)

Το Σχολείο μας για άλλη μια φορά άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις με την εκδρομή που οργάνωσε στους Δελφούς και στην Αράχωβα. Αξίζει να αναφερθεί ότι στη διαδρομή για τον πρώτο μας προορισμό ακούσαμε στο πούλμαν τους χρησμούς της ...κ. Πυθίας για το μέλλον της σχολικής μας ζωής! Φτάνοντας εκεί μάς περίμενε μια εντυπωσιακή ξενάγηση στον αρχαιολογικό χώρο και στο

Μουσείο. Η ξεναγός μας δεν είχε μόνο πολλές γνώσεις, αλλά διέθετε και πλούσιο υλικό από εικόνες και διαφάνειες. Εντύπωση μας έκανε η μεγάλη αγάπη που είχε για τη δουλειά της. Πραγματικά δεν χόρταινες να την ακούς. Συγκίνηση της προκάλεσαν, όπως μας είπε, και οι δικές μας γνώσεις και η προσοχή με την οποία την παρακολουθούσαμε. Όταν η ξενάγηση τελείωσε, μας είπε ότι ήμασταν το καλύτερο σχολείο που είχε περάσει! Ανάμεσα στα μοναδικά εκθέματα που είδαμε ήταν και ο Θησαυρός των Μεγαρέων, μπροστά στον οποίο δεν μπορούσαν παρά να φωτογραφηθούν με καμάρι οι Μεγαρείς συμμαθητές μας...

(Σωτ. Παπαγεωργίου, Γ΄ Γυμν.)

και δημιουργίας

Ο δεύτερος προορισμός μας ήταν η **Αράχωβα**, όπου καθήσαμε για φαγητό σε μια γραφική ταβέρνα. Φανταστική θέα το απέναντι βουνό, όπου χιόνιζε συνέχεια!.. Τρίτη στάση, λίγο πριν το χιονοδρομικό, όπου σταματήσαμε για χιονοπόλεμο όλοι, μαθητές και καθηγητές. Ρίξαμε και φάγαμε πολύ χιόνι!

Η ψυχαγωγία συνε-

χίστηκε σε όλη τη διαδρομή, με παιχνίδια, διαγωνισμούς και ανέκδοτα. Λυπηθήκαμε πολύ όταν ήρθε το τέλος της εκδρομής, η οποία μας έμεινε σαν μια πολύ ωραία ανάμνηση... (Χρ. Σωτηριάδης, Β' Γυμν.)

Σεμινάριο Επαγγελματικού Προσανατολισμού διοργανώ-

θηκε στο Σχολείο μας μέσα στο Φεβρουάριο. Ο υπεύθυνος παρουσιαστής άνοιξε τους ορίζοντές μας και μας γνώρισε την πραγματικότητα που ισχύει όσον αφορά την επιλογή κατεύθυνσης σπουδών και επαγγέλματος και την προετοιμασία που απαιτείται. Κατά γενική ομολογία το σεμινάριο ήταν πολύ βοηθητικό και κατατοπιστικό: «Μας βοήθησε να καταλάβουμε τι πρέπει ακριβώς να κάνουμε για να καταφέρουμε το στόχο μας. Πέρα από τα παραδείγματα και τις στατιστικές που μας παρουσίασε, μας έδωσε μια πολύ καλή συμβουλή: Να ακολουθούμε το όνειρό μας, γιατί αυτό είναι που θα μας ενδυναμώσει στο διάβασμα και στον κόπο που θα χρειαστεί να καταβάλουμε κι αυτό θα μας βοηθήσει να ασκήσουμε αργότερα το επάγγελμά μας με αγάπη και μεράκι.» (Μ. Αντζουλάτου, Γ' Γυμν.)

«Είδαμε ενδιαφέρουσες προβολές και θέσαμε ερωτήματα που μας απαντήθηκαν με προθυμία. Κύριο μήνυμα ήταν ότι για να τα καταφέρουμε πρέπει αυτό που θα επιλέξουμε να μας αρέσει και γι' αυτό να είμαστε έτοιμοι να διαβάσουμε πολύ.» (Εβελ. Αγγελή, Γ' Γυμν.) «Μας απάντησε σε πολλά ερωτήματα που μας είχαν απασχολήσει κατά καιρούς. Μακάρι να είχαν και τα άλλα σχολεία αυτή την εμπειρία.» (Ευαγγ. Φράγκου, Γ' Γυμν.)

«Η παρουσίαση με έκανε να σκεφτώ πιο σοβαρά το μέλλον. Να καταλάβω τις δυσκολίες της πραγματικότητας και να αναλογιστώ καλύτερα την πορεία μου. Αυτό που κράτησα σαν κύριο μήνυμα είναι πως κανένα επάγγελμα δεν είναι άπιαστο όνειρο, φτάνει να σου αρέσει πολύ.» (Κατ. Τσιμπίκου, Γ' Γυμν.)

για σας τους εφήβους

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ ΑΠΟ ΕΦΗΒΟΥΣ.

Δυο 17χρονοι Καναδέζοι μαθητές εκτόξευσαν πρόσφατα μια μινιατούρα lego στο διάστημα, χρησιμοποιώντας ένα χειροποίητο αλεξιπτώτο, ένα μπαλόνι γεμάτο με ήλιο, που το εξαπέστειλαν 24 χιλιόμετρα ψηλά. Με τη βοήθεια 4 καμερών οι δύο μαθητές κατάφεραν να καταγράψουν το ταξίδι του μικρού αστροναύτη, που είχε συνολική διάρκεια 97 λεπτά. Οι δύο έφηβοι κατόρθωσαν να ανακτήσουν τον αστροναύτη, που προσγειώθηκε

σε απόσταση 122 χιλιομέτρων από το σημείο της εκτόξευσης. Το βίντεο δείχνει τον lego αστροναύτη να περιστρέφεται σε υψόμετρο τρεις φορές ψηλότερα από εκείνο του όρους Έβερεστ. Ο Καθηγητής Αστροφυσικής του Πανεπιστημίου του Τορόντο επαίνεσε το έργο των μαθητών και δήλωσε ότι δείχνει τον τεράστιο βαθμό της επινοητικότητάς τους (βλ. Newsbeast, 28.2.12).

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ.

Οι μαθητές της Αλβανίας μαθαίνουν μέσα από τα νέα σχολικά βιβλία τους την ιστορία της «Μεγάλης Αλβανίας», διδασκόμενοι ότι η **Βορειοδυτική Ελλάδα, από τη Φλώρινα ως την Πρέβεζα, είναι αλβανικό έδαφος, στο οποίο «αιμοσταγείς» Έλληνες πραγματοποίησαν «εθνοκάθαρση» στους Τσάμηδες (αλβανούς;) που...** πλειοψηφούσαν σε αυτά τα εδάφη. Επιπλέον

αναφέρεται στο σχολικό εγχειρίδιο ότι **οι Αλβανοί νέοι έχουν το ίδιο DNA με τον βασιλιά Πύρρο της Ηπείρου και την Ολυμπιάδα, μητέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου!!!**

Αυτά διδάσκονται στα φετινά εγχειρίδια με την έγκριση του αλβανικού Υπουργείου Παιδείας, την ώρα που η αλβανική Κυβέρνηση ζητάει τη στήριξη της Ελλάδας, για να ανοίξουν και σε αυτήν οι πόρτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΝΕΥΤΩΝΑ.

Το ονομαστό **Πανεπιστήμιο Κέιμπριτζ**, στο οποίο δίδασκε ο διάσημος Ισαάκ Νεύτων (1642-1727), άγγλος Φυσικός, Μαθηματικός, Αστρονόμος και Φιλόσοφος, επιτρέπει για πρώτη φορά την διαδικτυακή πρόσβαση των ενδιαφερομένων στα ψηφιοποιημένα χειρόγραφα και πρωτότυπα τυπωμένα έργα τού μεγάλου επιστήμονα.

Μέχρι στιγμής περισσότερες από 4.000 σελίδες της δημιουργίας του έχουν ψηφιοποιηθεί και είναι προσβάσιμες on-line. Στη φωτογραφία βλέπουμε σημειώσεις του στα αρχαία ελληνικά, καθώς ο μεγάλος επιστήμονας για τις μελέτες

του ανέτρεξε σε πηγές της αρχαίας ελληνικής γραμματείας.

ΙΤΑΛΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΔΩΡΙΣΑΝ ΤΟΝ ΜΙΣΘΟ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Δύο Ιταλοί δήμαρχοι, ο Μάρκο Γκάλντι και ο Τζιοβάνι Μοσκατιέλο, που είναι και δημιουργοί του πρόσφατα συστηθέντος κινήματος «Μεγάλη Ελλάδα» (Magna Graecia), χάρισαν τον μισθό τους στη χώρα μας σαν μια συμβολική χειρονομία συμπαράστασης στην Ελλάδα για την οικονομική κρίση που

περνάει αυτό τον καιρό. Ο Τζιοβάνι Μοσκατιέλο υπογράμμισε ότι η κίνηση αλληλεγγύης προς την Ελλάδα πρέπει να στηριχθεί από όλους όσους νιώθουν υπερήφανοι για την καταγωγή τους.

Τους αξίζουν συγχαρητήρια!

Ο δικός σας ρεπόρτερ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ

Σε νύχτες αξημέρωτες
της χαραυγής ακτίνα.
Χαίρετε του ευαγγελισμού
ελπιδοφόρα κρίνα,
Φιλέλληνες,
η αδελφή του Γένους μας ψυχή.
Δώρημα της θυσίας σας
αντάξιο θα βρεθεί;...

Πασίχαρη γρικιέται
στ' αυτιά σας η λαλιά:
-Ελλάδα μου,
ξεπέρασε τη δόξα την παλιά
ο ήρωας Κανάρης
κι ο γέρος του Μοριά.
Εμπρός να πολεμήσουμε
στον τόπο που βροντάει
κι αστράφτει η Λευτεριά!

Τούτη την ώρα, νιώθω
του μισεμού να καίει
το θείο ιδανικό.
Με τις φτερούγες ανοιχτές,
νέοι, για το ταξίδι,
να τραγουδάτε ακώ:

«Έχετε γεια, πατρίδα,
μάννα γλυκιά και φίλοι.
Ζωσμένοι το σπαθί,
τα νιάτα μας προσφέρουμε,
της λεβεντιάς τα κάλλη,
στη γη σου, πάλι, Ελλάδα,
η λευτεριά να 'ρθεί!».

Με το στεφάνι το χλωρό
η Δόξα σάς προσμένει,
στο Μεσολόγγι.
Και ψηλά,
στου Πέτα την αετοφωλιά,
σας γράφει στο βιβλίο της
το θάνατο, Έναν... Έναν...
Στάχια μου, θερισμένα!...

.....
Θυσία σας και φήμη
στο «'21» ξέχωρη λεβεντοσύνη δίνει.
Και τραγουδάμε ολόχαροι
μ' ευγνώμονη καρδιά,
τον πόθο σας, Φιλέλληνες,
το: «Χαίρε, Ελευθεριά!».

ΧΛΟΗ ΑΧΑΪΚΟΥ

Παρολογομικ

Το σπίτι των παιδικών μου χρόνων

Καθώς πια μπορώ μόνο απ' έξω να το δω,
κλείνω τα μάτια μου κι ανοίγω
τα μάτια της φαντασίας μου.
Είναι μια χειμωνιάτικη μέρα.
Είμαστ' όλοι στο τζάκι κι ακούμε
το τραγούδι της βροχής
στην ξύλινη σκεπή.

Μα ξαφνικά, η εικόνα αλλάζει...

Τώρα ακούω φωνές.

Στο σπίτι έχουμε γιορτή.

Η μέρα ηλιόλουστη κι ο κήπος γεμάτος.
Οι μυρωδιές των λουλουδιών
συναγωνίζονται αυτές του ξυλόφουρνου.

Ο πατέρας μου μαυρισμένος
από την κάπνα των ξύλων,
πετυχημένος φούρναρης!

Μια μπάλα πετάγεται
και σκορπίζει την ευωδιά
της βουκαμβίλιας.

Φωνές, παιδιά, τούρτες με κεράκια
φτιαγμένες με αγάπη,
με τα υλικά της ψυχής μας.

Και ξαφνικά, η εικόνα αλλάζει...

Τώρα το σπίτι είναι άδειο.

Οι φωνές... τα τραγούδια... χάθηκαν.

Μια στιγμή μόνο ακούστηκε
ο ήχος του κλειδιού στην κλειδαριά.
Κλείδωνε και τα τελευταία μου δάκρυα.

Ανοίγω τα μάτια μου.

Μπροστά μου το σπίτι που αγάπησα.
Το σπίτι των παιδικών μου χρόνων...

Αικατερίνη Μαλαμαδάκη, Β' Λυκείου

Παράδειγμα εξόφλησης εθνικού χρέους

Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ασκήτεψε 17 χρόνια στο Άγιον Όρος. Εκεί είχε τη δυνατότητα να λατρεύει αδιάκοπα τον Θεό και να μορφώνεται σύμφωνα με το θείο θέλημα. Η ζωή του ως μοναχού τον ανέπαυε. Συχνά, όμως, έφερνε στη σκέψη του και τις περιπτώσεις των συμπατριωτών του που αλλαξοπιστούσαν μπροστά στις πιέσεις των Μουσουλμάνων και έχαναν την Ελληνορθόδοξη συνείδησή τους. Αυτή η κατάσταση έκανε τον άγιο Κοσμά να πονάει πολύ, καθώς συνειδητοποιούσε ότι η Ορθοδοξία και ο Ελληνισμός βρίσκονταν σε μεγάλο κίνδυνο. Γι' αυτό το λόγο συμβουλευτήκε έμπειρους πνευματικούς ανθρώπους, κληρικούς και μοναχούς, πήρε την ευχή του Οικουμενικού Πατριάρχη και, εγκαταλείποντας την ήσυχη ζωή του Όρους, ξεκίνησε την ιεραποστολή για την αφύπνιση των ραγιαδών της σκλαβωμένης Ελλάδας.

Ο άγιος Κοσμάς ένιωθε επιτακτικό χρέος την Ελληνορθόδοξη μόρφωση και την ενίσχυση της πίστης του Γένους του. Η συνείδηση και η αγάπη του σ' αυτό του υπαγόρευαν να εργάζεται συνεχώς ιεραποστολικά, διακινδυνεύοντας και αυτή την ίδια τη ζωή του. Το παράδειγμα του πατρο-Κοσμά αφυπνίζει κάθε πιστό και στην εποχή μας.

Και σήμερα η Ελλάδα κινδυνεύει από τις προσβολές των εχθρών της πίστης και της ελληνικής φυλής. Έχουμε και εμείς χρέος, σαν μιμητές του αγίου Κοσμά και των προγόνων μας, να υπερασπιζόμαστε την πατρίδα μας και να διαφυλάσσουμε την πολύτιμη εθνική κληρονομιά μας. Είθε το χρέος να το κάνουμε πράξη.

Θεοδώρα Πούλη, Β' Λυκείου

Σύνδεση με την παράδοσή μας

Ηρωικό '21

Μιλώντας για την ελληνική παράδοση, εννοούμε τα πολιτιστικά, πνευματικά, ηθικά και υλικά στοιχεία που κληροδοτούνται από γενιά σε γενιά στη φυλή μας. Όλα αυτά συνιστούν την εθνική ιδιαιτερότητα του λαού μας, που τον αναδεικνύουν μοναδικό στην ιστορία. Στην εποχή μας, διάφοροι αρνητικοί παράγοντες έχουν συντελέσει στην απομάκρυνση των νέων από τις παραδόσεις του Γένους μας. Με αυτό τον τρόπο παραμορφώνεται η εθνική μας ταυτότητα και απομακρυνόμαστε από τις πατρογονικές ρίζες μας.

Όλοι οι Νεοέλληνες, που στις φλέβες τους ρέει αίμα ελληνικό, είναι απαραίτητο να αναζητούν τρόπους ανασύνδεσης με τις ελληνορθόδοξες παραδόσεις μας. Το χρέος αυτό πέφτει, κυρίως, στη νέα γενιά. Ας μη μας διαφεύγει πως στην απομάκρυνση από τις παραδόσεις του Γένους μας συντελεί αρνητικά η ανάπτυξη της τεχνολογίας. Οι νέοι ασχολούνται σήμερα περισσότερο με τις νέες τεχνολογικές ανακαλύψεις και, λόγω και της ξενομανίας και του μιμητισμού ξένων προτύπων, εκτρέπονται σε έναν άλλο τρόπο ζωής διαφορετικό από αυτόν που μας υπαγορεύει το παρελθόν μας.

Η Παγκοσμιοποίηση και ο πολιτισμικός ιμπεριαλισμός των ισχυρών κρατών είναι επίσης ένας αρνητικός παράγοντας, γιατί γίνεται προσπάθεια προώθησης στη χώρα μας στοιχείων ξένων χωρών προς την πολιτισμική μας παράδοση.

Αλλά, στις μέρες μας και η οικογένεια περνάει κρίση και δεν καταφέρνει, παρά με δυσκολία μεγάλη, να μεταγγίσει στα μέλη της τις παραδοσιακές αξίες, ώστε τα παιδιά να μην είναι ευάλωτα και να μην επηρεάζο-

Χίλια οχτακόσια είκοσι ένα,
σ' αγαπώ που με τιμάς.
Είναι δοξασμένες
οι μνήμες που ξυπνάς.

Η Ελλάδα μας γιορτάζει!
Χώματα ελληνικά,
η Ήπειρος, η Στερεά, ο Μοριάς,
διδάξατε τη λεβεντιά.

Γραφτός ήταν στην πατρίδα
ο θάνατος, ο χαλασμός.
Μα απ' των παιδιών της τη θυσία
γεννήθηκε ο λυτρωμός.

Ψηλά τα λάβαρα κι εμπρός
κι όχι κάτω το κεφάλι!
Και στον καιρό μας σήμερα
η φυλή ας ανυψωθεί και πάλι!

Μαντώ Τσουρουφλή, Α' Γυμνασίου

νται από ξένα πρότυπα. Συντελεί, δυστυχώς, και το υπάρχον Εκπαιδευτικό μας σύστημα που με τον τεχνοκρατικό του χαρακτήρα αλλοιώνει ή καλύτερα παραμορφώνει την φυσιογνωμία των παραδόσεών μας.

Με αυτό τον τρόπο συντελείται η φθορά της εθνικής μας ταυτότητας. Συνεπώς, ο στόχος των νέων Ελλήνων με Ελληνορθόδοξη ψυχή πρέπει να είναι η γνώση και η αφομοίωση των γόνιμων στοιχείων της παράδοσής μας που έχουν τη δυνατότητα και τη δύναμη να μας προσανατολίσουν σωστά στην πορεία μας.

Ειρήνη Ραυτοπούλου, Γ' Λυκείου

“Ellada, agari mou”:

• γαλλικό

Φιλελληνικό άρθρο στη Γαλλική Εφημερίδα “Le Monde”

Σε άρθρο του στην γαλλική εφημερίδα “Le Monde” με τίτλο “Ellada, agari mou”, ο Etienne Roland, πρώην Διευθυντής της Γαλλικής Σχολής Αθηνών (E.F.A.) και Επίτιμος Καθηγητής Ελληνικής Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο Paris I Panthéon, Sorbonne, εκφράζει τη δυσαρέσκειά του για τις επιθέσεις που δέχεται η Ελλάδα, την οποία χαρακτηρίζει κοιτίδα του πολιτισμού, από τα ξένα ΜΜΕ και όχι μόνο. Το κείμενο αυτό είναι η απάντηση του κ. Ετιέν Ρολάν στο πρόσφατο δημοσίευμα της «Monde» με τίτλο «Ελλάδα-Ευρώπη: η μεγάλη παρεξήγηση», όπου αμφισβητούνταν η ευρωπαϊκότητα της χώρας μας.

ELLADA, agari mou,

je me sens profondément humilié dans mon philhellénisme quand un journal ose titrer que la Grèce est un «pays peut-être moins “européen” qu’il n’y paraît» et que le contenu de cet article est un mauvais résumé d’une histoire que les auteurs n’ont pas vécue; je suis humilié comme Français que des compatriotes fassent si mal de l’histoire et nourrissent le mythe du Grec menteur et poniros.

Je ne reviendrai que sur quelques points. Si la Grèce n’est pas un pays européen, qui mérite ce titre?.. V. Giscard d’Estaing a fait rentrer la Grèce en Europe parce que, dit-il, la démocratie et la culture venaient de ce pays... Cette fameuse culture grecque a nourri la Renaissance, les lettres comme les arts, nos classiques du XVIIe s. et a fécondé les élites du XVIIIe s qui ont bouleversé le monde...

Mais ces transformations n’affectent nullement la place de la Grèce au centre de l’Europe, car il s’agit d’un des foyers les plus vivants et les plus brillants de la culture européenne... Alors tous des menteurs et des voleurs qu’il faut défendre parce que dans le temps ils ont inventé le mot de démocratie? Il y aurait bien d’autres choses à mettre dans la balance: la philosophie (à l’occidentale), l’histoire, le théâtre... Il y a aujourd’hui dans ce pays des hommes et des femmes parmi les plus cultivés et les plus policés que je connaisse... Il ne s’agit pas de savoir si la Grèce est plus ou moins européenne, puisque les fondements même de l’Europe ne s’entendent pas sans l’hellénisme;...

Vive la Grèce, et ne laissons pas des technocrates mettre à genoux des amis et des frères, encore moins les humilier et nous humilier.

Μετάφραση: Νιώθω βαθιά ταπεινωμένος, ως φιλέλληνας, όταν μια εφημερίδα τολμά να βάλει τίτλο πως η Ελλάδα είναι «μια χώρα ίσως λιγότερο "ευρωπαϊκή" απ' ό,τι φαίνεται» κι όταν το περιεχόμενο αυτού του άρθρου είναι κακή σύνοψη μιας ιστορίας την οποία οι συντάκτες δεν έχουν ζήσει. Νιώθω ταπεινωμένος, ως Γάλλος, που συμπατριώτες μου πληγώνουν με τέτοιο τρόπο την ιστορία και τροφοδοτούν τον μύθο του ψεύτη και πονηρού Έλληνα.

Αν λοιπόν δεν είναι η Ελλάδα ευρωπαϊκή χώρα, ποιος αξίζει αυτόν τον τίτλο;... Ο Βαλερί Ζισκάρ ντ' Εστέν έβαλε την Ελλάδα στην Ευρώπη διότι, λέει, από αυτή τη χώρα έρχονταν η δημοκρατία και ο πολιτισμός... Αυτός ο περίφημος ελληνικός πολιτισμός έθρεψε την Αναγέννηση, τα γράμματα και τις τέχνες, τους κλασικούς μας του 18ου αιώνα και γονιμοποίησε τις ελίτ του ίδιου αυτού αιώνα που συντάραξαν τον κόσμο... Η θέση της Ελλάδας είναι στο κέντρο της Ευρώπης, πρόκειται άλλοστε για μία από τις πιο ζωντανές και τις πιο λαμπερές εστιές της ευρωπαϊκής κουλτούρας... Όλοι λοιπόν ψεύτες και κλέφτες τους οποίους πρέπει να υπερασπιστούμε γιατί εφηύραν κάποτε τη λέξη «δημοκρατία»; Υπάρχουν πολλά ακόμα πράγματα να βάλουμε στη ζυγαριά: η φιλοσοφία, η ιστορία, το θέατρο... Υπάρχουν σήμερα σε αυτή τη χώρα άνδρες και γυναίκες από τους πιο καλλιεργημένους και τους πιο πολιτισμένους που γνωρίζω... Το ερώτημα δεν είναι αν η Ελλάδα είναι περισσότερο ή λιγότερο ευρωπαϊκή: τα ίδια τα θεμέλια της Ευρώπης δεν υφίστανται χωρίς τον ελληνισμό...

Ζήτω η Ελλάδα! Ας μην αφήσουμε τους τεχνοκράτες να γονατίσουν φίλους και αδελφούς, πόσο μάλλον να τους ταπεινώσουν και να ταπεινώσουν κι εμάς.

Ήλιος: ανεξάντλητη πηγή ζωής!

Για ακόμη μια χρονιά η περιβαλλοντική ομάδα του σχολείου μας, ήδη από τον Δεκέμβριο, ξεκίνησε τη δράση της. Τα νέα μέλη της ομάδας με πολλή όρεξη και αγάπη για τη φύση έκαναν την αρχή για τις φετινές περιβαλλοντικές εργασίες με την περιποίηση του κήπου. Κάθε Παρασκευή απόγευμα, οπότε και συγκεντρωνόμαστε για τις συναντήσεις μας, ξεκινάμε με παιχνίδι. Εάν ο καιρός είναι ευνοϊκός, μας περιμένει

από κνημηγό μέχρη κρυμμένος θησαυρός. Εάν όμως ο καιρός είναι βροχερός, παίζουμε παιχνίδια οικολογικού περιεχομένου και διαβάζουμε τις εργασίες μας. Αρχικό θέμα των εργασιών ήταν τα φυτά του κήπου μας.

Το θέμα της φετινής περιβαλλοντικής μας ομάδας είναι ο ήλιος. Αποτελεί αληθινή πρόκληση η κατάκτηση της γνώσης γι' αυτό το μεγάλο άστρο που χαρίζει τη ζωή στον πλανήτη μας. Ήδη έχουμε κάνει τα πρώτα βήματα μελετώντας τις θετικές ή αρνητικές συνέπειές του στη φύση και στον άνθρωπο και βρίσκοντας πληροφορίες για την ηλιακή ενέργεια και τη θέση του ήλιου στο Γαλαξία μας.

Ο ήλιος είναι ένα από τα 500.000 αστέρια του Γαλαξία μας και το κοτινότερο σε εμάς. Βρίσκεται μέσα στην γαλαξιακή κατοικήσιμη ζώνη του Γαλαξία και συγκεκριμένα στον βραχίονα του Ωρίωνα. Ο ήλιος είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την ύπαρξη οποιασδήποτε μορφής ζωής στον πλανήτη. Χάρη σ' αυτόν τα φυτά με τη φωτοσύνθεση λαμβάνουν την ενέργεια που χρειάζονται και κατά συνέπεια οι οργανισμοί βρίσκουν τροφή. Γι' αυτούς τους λόγους ο ήλιος είναι πολύ σημαντικός για μας και

αξίζει να γνωρίζουμε κανείς περισσότερα.

Ακόμη, όπως κάθε χρονιά, έτσι και φέτος βάλουμε σε εφαρμογή το σχέδιο «λαχανόκηπος» και φυτέψαμε κάθε είδους κηπευτικό σε χώρο που διαμορφώσαμε κατάλληλα δίπλα στον ανθόκηπο.

Η περιβαλλοντική μας ομάδα βρίσκεται σε πολύ καλό δρόμο και ελπίζουμε να συνεχίσει έτσι και το υπόλοιπο της χρονιάς, καθώς περιμένουμε με ανυπομονησία τους καρπούς των κόπων μας, ιδιαίτερα στα νέα μας εγχειρήματα.

Αικ. Μαλαμαδάκη – Θεοδ. Πούλη, Β' Λυκείου
Επιμέλεια: Ανδρ. Κουτσόπουλος, Εκπ/κός

Μιλάμε
για καλή συμπεριφορά με την
«ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ»;

GRAFFITI είναι η τέχνη του δρόμου! Μουντζούρες ή ζωγραφιές αποτυπωμένες με σπρέι από ομάδες νεαρών «ελευθεροφρόνων» που επιδιώκουν ν' αφήσουν «νόμιμα» ή, καλύτερα, παράνομα το στίγμα τους. Ζωγραφική συχνά αντιδραστική, σχετιζόμενη με την αμφισβήτηση. Σύμφωνα με γνωστή ψυχίατρο, το γκράφιτι είναι κραυγή επικοινωνίας, με την οποία το μοναχικό άτομο θέλει να εκφράσει αισθήματα απελπισίας και εξέγερσης μέσα από τα σύμβολα και τις εικόνες.

Το γκράφιτι γεννήθηκε το 1960 στη Νέα Υόρκη και από τότε αποτελεί έκφραση του περιθωρίου. Στην Ελλάδα, δυστυχώς, οι περισσότεροι από τους γκραφιτάδες ανήκουν στην αστική τάξη. Το γκράφιτι στην Ελλάδα ξεκίνησε το 1992, όταν δημιουργήθηκαν οι πρώτες ομά-

δες στην Αθήνα και άρχισαν να ασχολούνται με αυτή την «αλήτικη» τέχνη. Σήμερα ένας νεαρός που ασχολείται με την τέχνη του δρόμου έχει πολλές πηγές από τις οποίες να «εμπνευστεί». Ακόμη -το λέμε με θλίψη- και από τα σχολικά εγχειρίδια μπορεί να μάθει την «τέχνη».

Για τους νομιμόφρονες πολίτες το γκράφιτι ισοδυναμεί με βανδαλισμό. Οι γκραφιτάδες είναι πανθομολογούμενο πως καταστρέφουν την αισθητική όψη της πόλης και τα έργα τους μοιάζουν με βρομιές στους τοίχους των κτιρίων. Στην περιοχή του Ψυρρή, για παράδειγμα, νιώθει κανείς σα να ανακαλύπτει έναν υπόγειο κόσμο, έναν υπόκοσμο, αυτόν που ξεφεύγει εντελώς από τον κλασικό ορισμό της τέχνης και που τον γεννάει μόνον ο δρόμος.

Από τους περιθωριακούς

τύπους το γκράφιτι προβάλλεται ως μορφή τέχνης. Δυστυχώς και ορισμένοι «υπεύθυνοι» δημοσίων κτιρίων, με διαστρεβλωμένη αντίληψη της αποστολής τους, παραδίδουν τα κτίρια σε εκκολαπτόμενους γκραφιτάδες για να τα «καλλιτεχνήσουν», όπως το κτίριο της Αντιδημαρχίας Πολιτισμού του δήμου Καστοριάς, καθώς πληροφορούμαστε από σχετική ιστοσελίδα.

Για τους περισσότερους γκραφιτάδες το γκράφιτι είναι τρόπος ζωής. Δηλαδή, αν μια μέρα δε μουντζουρώσουν, «παθαίνονται». Είναι και αυτοί εθισμένοι.

Προσέξτε και τούτο. Τις περισσότερες φορές δε ρωτάνε, αν μπορούν να εκφράσουν τις ανησυχίες τους στους τοίχους. Δε τους νοιάζει, αν δεν τους δίνεται άδεια. Οι πιο πολλοί μουντζουρώνουν τους τοίχους, γιατί έτσι ισχυρίζονται ότι αντιδρούν στο κατεστημένο. Ίσως οι παρανομίες, μερικές φορές, προκαλούνται και από το νεαρό της ηλικίας.

Οι συρμοί του τρένου είναι από τους πιο επιθυμητούς στόχους των «γκραφιτάδων». «Το στοίχημα είναι να βάλεις την

υπογραφή σου και αυτή να... ταξιδέψει με το τρένο». Αλλά, είναι πολύ δύσκολο να «ζωγραφίσει» κανείς ένα τρένο. Το μετρό και το τραμ είναι ακόμα πιο δύσκολα. Η μάχη των τρένων, όμως, έχει και θύματα. Πολλοί θυμούνται ότι πριν από περίπου δύο χρόνια ένας «γκραφίτας» έχασε τη ζωή του από ηλεκτροπληξία στην προσπάθειά του να εισέλθει στο αμαξοστάσιο των συρμών. Οι εργαζόμενοι στον ΗΣΑΠ καταγγέλλουν σοβαρό κίνδυνο, ακόμα και εκτροχιασμό βαγονιών του ηλεκτρικού σιδηροδρόμου εξαιτίας της τοποθέτησης ογκωδών αντικειμένων στις σιδηροδρομικές γραμμές. Στόχος των γκραφιτάδων είναι να ακινητοποιήσουν τους συρμούς, προκειμένου να κάνουν γκράφιτι ακόμα και στο εσωτερικό των βαγονιών.

Υπάρχουν, βέβαια, και νόμοι που απαγορεύουν να βάφεις αρχαιολογικούς χώρους, μνημεία, εκκλησίες και πινακίδες του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας. Αλλά ούτε αυτούς τους νόμους σέβονται οι «καλλιτέχνες του δρόμου». Ιεροί Ναοί, αρχαιολογικοί χώροι έχουν στιγματιστεί από τους «φιλότεχνους». Εξαιτίας των

μουτζουρών στις πινακίδες της τροχαίας είναι ενδεχόμενο να προκαλούνται ακόμα και τροχαία ατυχήματα.

Στους τελευταίους μήνες εκδόθηκε το βιβλίο «Wall and Peace», στον πρόλογο του οποίου δίνεται το εξής μήνυμα: «Θέλω να πω τις σκέψεις μου με ειλικρίνεια, γι' αυτό δε θα μιλήσω πολύ. Το γκράφιτι δεν είναι η χαμηλότερη μορφή τέχνης. Παρόλο που πρέπει να σέρνεσαι μες τη νύχτα και να λες ψέματα στη μαμά σου. Είναι στην πραγματικότητα η πιο έντιμη τέχνη που υπάρχει...». Εκτιμήστε λογική, εκτιμήστε συνείδηση, εκτιμήστε κοινωνική συμπεριφορά.

Graffiti: Η τελευταία παράνομη τέχνη, η οποία σε καλεί να ξορκίσεις τον φόβο σου για έναν κόσμο ή ένα σχολείο(!) που σε κάνει να νιώθεις ασήμαντος και να αφήσεις ένα σημάδι «είμαι και εγώ εδώ»... Να μηνύματα για πνευματική ανάταση και μόρφωση χαρακτήρα!

Ρίξτε, τώρα, και προσεκτικές ματιές σε κάποια «καλλιτεχνικά»-εκτρωματικά μορφώματα που διακοσμούν τους τοίχους της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ντροπή για σπουδαστές και Διδασκάλους.

ΩΣΤΟ - ΛΑΘΟΣ

- α. Ο Ρήγας Φεραίος καταγόταν από το Σούλι.
- β. Ο Λόρδος Βύρωνας πέθανε στο Μεσολόγγι.
- γ. Ο Ιωάννης Καποδίστριας έγινε ο πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδας.
- δ. Γρηγόριος Δίκαιος λεγόταν ο Παπαφλέσσας.
- ε. Αρχηγός της Φιλικής Εταιρίας ήταν ο Αλ. Υψηλάντης.
- στ. Ο Καραϊσκάκης ήταν αρχιστράτηγος της Μακεδονίας.

ΟΙ ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ '21

ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ

Στο παρακάτω Κρυπτόλεξο κρύβονται δέκα λέξεις σχετικές με την Επανάσταση.

Κ	Ε	Λ	Ε	Υ	Θ	Ε	Ρ	Ι	Α
Ο	Ι	Ε	Σ	Χ	Ε	Ρ	Ω	Σ	Ε
Λ	Ο	Π	Ε	Ρ	Α	Τ	Η	Χ	Α
Ο	Α	Α	Κ	Λ	Α	Τ	Ε	Ν	Μ
Κ	Λ	Ν	Ε	Σ	Ν	Ο	Δ	Α	Ε
Ο	Λ	Α	Δ	Θ	Α	Ρ	Ρ	Ο	Σ
Τ	Ι	Σ	Ε	Ρ	Ο	Τ	Σ	Ι	Ο
Ρ	Α	Τ	Ρ	Υ	Κ	Υ	Ο	Ι	Λ
Ω	Σ	Α	Τ	Ε	Ψ	Ε	Λ	Ν	Ο
Ν	Η	Σ	Η	Ρ	Α	Ν	Α	Κ	Γ
Η	Ο	Η	Π	Η	Ρ	Ω	Ε	Σ	Γ
Σ	Β	Ε	Λ	Λ	Α	Δ	Α	Ν	Ι

SUDOKU

1			6				7
	2		7			9	
4							1
			7				
8	9		1			7	3
			9		6		
2							9
	1		4			8	
9			2				4

Μαν. Στεφανουδάκης, Γ΄ Γυμν. – Αθ. Κακούρης, Β΄ Γυμν.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΕΙΣΤΕ ...ΕΤΟΙΜΟΛΟΓΟΙ;

ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ, ΚΑΤΑΘΕΣΗ, ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ, ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΗ, ΚΑΤΑΤΡΕΓΜΟΣ, ΚΑΤΑΠΛΑΣΜΑ, ΚΑΤΑΚΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ, ΚΑΤΑΛΒΑΙΝΩ, ΚΑΤΟΙΚΩ, ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΚΑΤΑΤΜΗΣΗ, ΚΑΤΑΒΡΕΧΩ, ΚΑΤΑΠΡΑΥΝΩ, ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ, ΚΑΤΑΠΙΝΩ

SUDOKU:

5	1	2	4	3	6
6	2	3	1	5	4
3	4	6	5	2	1
1	5	4	2	6	3
2	6	1	3	4	5
4	3	6	5	1	2

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ (ΣΤΟΝ ΙΣΘΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ)
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

(Γυμνάσιο - Λύκειο)

www.apostolospavlos.gr

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Οι εγγραφές μαθητών για το Σχολικό Έτος 2012 – 13 αρχίζουν από την 1η Φεβρουαρίου τ.έ. Φέτος, με οδηγό τις περσινές προτιμήσεις των ενδιαφερομένων Γονέων, προβλέπεται ότι για τη νέα Σχολική Χρονιά θα υπάρξει πληρότητα μαθητών στα Εκπαιδευτήριά μας.

Οι πρώτες είκοσι εγγραφές μαθητών, μέχρι τέλους Μαρτίου, θα τύχουν σοβαρού οικονομικού bonus.

Σημείωση: Από τη νέα σχολική χρονιά 2012-13 θα λειτουργεί η "Στέγη Μαθητικού Ομίλου" ξέχωρα για μαθητές και μαθήτριες. Θα δέχεται για διαμονή και φιλοξενία μικρό αριθμό μαθητών σύμφωνα με το Κανονισμό του. Οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να υποβάλουν έγκαιρα σχετική αίτηση στη Διεύθυνση.

τηλ.: 27410 - 29663 , Κιν: 6932 659820

fax: 27410 - 75727, e-mail: grammateia@apostolospavlos.gr